

Vyjádření k teoretické práci
Sáry Zeithamerové
**NESPOLEHLIVÝ VYPRAVĚČ VE FILMOVÝCH ADAPTACÍCH NOVELY
HENRYHO JAMESE UTAŽENÍ ŠROUBU**

Má-li být pravidlem, že teoretické práce absolventů katedry scenáristiky a dramaturgie vycházejí z kontextu autorské scenáristické praxe, naplnila je Sára Zeithammerová volbou tématu i způsobem zpracování optimálně. Její úvahu nad adaptacemi novely *Utažení šroubu*, analýzu scenáristických postupů a odpovídající závěry lze aplikovat na její vlastní práci, např. při klauzurní adaptaci románu *Čas beatníků*. Jsou ale užitečné i při obecném rozhodování o vztahu literární předlohy a filmového tvaru, s kterým se filmoví profesionálové běžně setkávají.

Nespolehlivý vypravěč má navíc i ve filmovém vyprávění zajímavou úlohu v době, kdy postmoderní relativizace pravdy ustupuje názoru, že i paralelní zdánlivě si odporující tvrzení mohou být pravdivá. S takovou možností se vyrovnává i současná věda. Pokud ji reflektuje umění – i filmové – je to pro ně výzva k odkrývání nových obsahových konfrontací i formálních postupů, v některých případech účinnějších než ty navyklé.

Oceňuji, že Sára Zeithammerová obecnou platnost své úvahy nevyklučuje, ale ve své práci se soustředí na jeden zvolený výchozí text a na způsob, jak jej dva autoři, Jack Clayton a Floria Sigismundi, rozdílně interpretují. Ve svém srovnání je přesná a stručná. Má-li z něj pro čtenáře vyplynout obecný užitek, autorka práce k tomu snad poskytuje návod, ale žádný takový záměr nedeklaruje.

Oceňuji i práci s prameny. Cituje uměřeně a řadí myšlenky, které její tezi podporují, do působivé struktury. Práce je navíc napsána živým jazykem, je čtivá a k vnímavému čtenáři přátelská.

Pokládám teoretickou bakalářskou práci Sáry Zeithammerové za výjimečně zdařilou, pro kolegy v profesi i zasvěcené čtenáře z jiných oborů přínosnou a navrhuji ji ocenit stupněm A.

Prof. Lubor Dohnal